

IN PACE IN DOMINUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR IUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSE INVENTI SIBI DOMUM

ET TURPI NOMINI ALIARIA.

QUI PROMPTUM

RECTORUM CONSERVASTI.

XXVII. ÉVF. 1927. MÁRCIUS.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK PELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYVÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

— Budapesti Magyarországi Könyvtárak és Kiadóvállalatok —

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT IDEM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATOR

FLORABUNT SACERDOTES:

PARCE POPULO TIBI.

ECCE AGNUS DEI

CUJUS NON SUM DIGNUS.

TARTALOM: Dr. Mátrai Gyula: «Krisztus békéje — Krisztus országában.» — Eötvös János: Hamuval a homlokon. — Dr. Nagelreiter Alajos: Az Újszövetség Mannája. Király Ödönné: Farsangban. — Dr. Hidást József: Van-e túlvilág? — Oltáregyleti élet. — Irodalom.

Az Oltáregylet kiállítását a napilapok fogják közölni.

Feleletek eucharistico-liturgikus kérdésekre.

4. Kérdés: Tabernaculumunkban a szentségház alapformájához szabott fehér lenvászonterítő van. Kell-e még külön összehajtott corporalet tenni a ciborium, illetve monstrancia alá?

Felelet: Nem kell. Ez a szokás teljesen felesleges és helytelen. Corporalet még az expositiókor sem kell tenni a monstrancia alá. Azt teljesen pótolja, illetve elő van írva egy, az «expositio» nagyságához mért fehér vászonterítő. (Rendesen palla módjára kikeményítve, a szélén keskeny csipkével, a közepén beléhimzett fehér keresztcsipkével.) A tabernaculumban is ilyen szabály szerint készült fehér vászonterítő legyen kiterítve.

5. Kérdés: Magyarországon a kommun óta a drágább monstranciákat nem tartják a tabernaculumban; külföldön többnyire nem látjuk az ostensoriumot a szentségházban, helyette capsulában őrzik a nagy szentostyát. Mi a helyes eljárás?

Felelet: A római liturgia szerint az ostensorium nem marad a tabernaculumban, hanem belőle a szentostyát külön capsulába (kis, megfelelő alakú fémskatulya, nálunk többnyire stílizált, pl. az Örökimádásé maga is egy műkincs) teszik, az ostensoriumot pedig a sekrestye, vagy a plébánia páncélszekrényében helyezik el. Ott, ahol a repositio alkalmával az ostensoriumban teszik vissza a Szentséget a tabernaculumba, az ostensoriumra — előírás van rá — fehér terítőt selyemből vagy vászomból kell tenni.

6. Kérdés: Nálunk igen sokféleképp történik az Incensatio Sanctissimi. Van-e erre szabály?

Felelet: Igen, van. Az «új» (32 éves már és sokaknak új még mindig) szabály szerint «Sanctissimum non incensatur nisi in throno». Tehát post expositionem, et ante benedictionem quando in choro cantatur «Genitoris». Mikor a benedictiót adja a pap, akkor a thurifer vagy egy minister incensál. (Folytatjuk.)

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

	Pengő		Pengő
«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés	2-50	Kis szent Terézia szelleme... ..	50
Egyes példány	—25	Litánia latin szöveggel... ..	—05
Régi teljes évfolyam	1-20	Litánia szent Józsefről:	—05
Régi egyes példány	—10	Levelezőlapok «Örökimádás-templom»	—10
Az O. E. Útmutatója	—80	«Kánter Károly»-emlékkép	—05
Vezérkönyve	—80	«Jézusom Örömom» folyóirat, előfizetés egész évre	1-60
Felvételi füzet	—06	Egyes példány	—16
Félszázados története	3—	Régi teljes évfolyam	—80
Erme	1-20	Régi egyes példány	—05
Szervezése és működése	—10	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme	—60
Jézus Szíve hónapja, füzve	—30	Indulója	—08
Kötve	—60	Kis Örökimádás imakönyv... ..	1-50
Nádasdy «Havi magány»	—80	Fehér lilium... ..	—15
«Kánter Károly» emlékkönyv... ..	1-20	Szent József imakönyv	3-50
Szent Zita élete	—20		
Egyszerűbb kiadás... ..	—10		

«Krisztus békéje — Krisztus országában.»

DICSŐSÉGESEN uralkodó szentatyánk ezt választotta jelmondatának. Sokszor hallottuk már, de talán nem éreztük soha annyira aktualitását, mint épen most a nagybőjt kezdetén, amikor a Krisztus országa polgárai egyedenként törekszenek önmagukban kifényesíteni a Krisztus trónját s lelküket az Ő békéjének áldott tavaszához juttatják. A nagybőjt a lelkigyakorlatok ideje. Ezekben rekrutálódnak a Krisztus országának tagjai. Ezek teszik az embert krisztusi emberré — igazán praktikus katolikus kereszténnyé.

Egy esztendő alatt sok mindenben megyünk keresztül. Hogy a költő szavaival éljünk, sokszor «kél és száll a szív viharja», közben erőink emésztődnek, fogynak; sajnos, néha ki is merülnek. Lelki «föld-rengések» romjain kesergünk vagy pusztító szánum fölöttünk tomboló orkánja elől hajtjuk száraz homokba fejünket. Hol a magasba tekintünk segítséget keresve, hol meg az alázatosság reménységteljes ölen csitítjuk le fájdalmainkat, várva az Úr tekintetét, amellyel az alázatosakra szokott pillantani. De a lelkigyakorlatokban magunk is aktív munkába állunk. Tudva azt, hogy az Úr szívesen adja kegyelmét a lelkimunkálkodáshoz, külön időt szentelve lelkünk ügyeinek, elmegyünk a *lelkigyakorlatokra*, megmozgatjuk a lelkünk gémberegettségét, beleengedjük az Úr világosságát, odaállunk a kegyelemzőn erőforrása alá és örvendezve vesszük észre, hogy *új élet költözött belénk.*

Különösen szükséges az évi lelkigyakorlat az eucharisztikus lelkeknek. Ők többre vállalkoztak a tucatembernél. Ők nemcsak katolikusok, de jó katolikusok kívánnak lenni. A jó katolikusok közül pedig a legfelségesebb Oltáriszentség imádása, gyakori vétele s az Érette hozott áldozatokkal akarnak kitűnni. Helyesebben azt mondhatnók: lelki tökéletességeiket az eucharisztikus Jézus felé, Ő érette, az Ő akarata szerint, az Ő dicsőségére akarják ragyogtatni. A lelkigyakorlat az ő számukra is nagytakarítás: lelki értékek rendbehozása, újabb kegyelemkincsek be-

szerzése, hogy az Úr temploma a lélek minél alkalmasabb «háza» legyen az Isten dicsőségének. Bár az Oltáregyesület minden tagja megértené, hogy az Úr Jézus közelében egészen az Ő etikettje szerint kell elnie: az Ő tökéletességére törekedve, erényeit teljes erővel követve Hozzá hasonlónak kell lennie. Tisztítsuk meg jól lelkünk ablakait, készítsük elő jó lelki-gyakorlattal magunkat a legméltóságosabb Oltáriszentség kegyelemsugárainak befogadására; békét hoznak azok Krisztusnak a lelkigyakorlatok alatt lelkünkben rekonstruált országába.

Dr. Mátrai Gyula.

HAMUVAL A HOMLOKON.

(Ex more docti.) *

Szent és jámbor szokás szerint
Tartsuk meg most e bűjtődöt
A négyszer tíz: negyven napig;
E szám már régen ismerős.

Hajdan törvény és próféták
Kívánták s tették ezt, amit
Utóbb Krisztus, minden idők
Teremtő-Ura szentesít.

Legyen tehát kevesebb most
A szó, az étel és ital,
Az álomágy s a tréfa
S vigyázzunk önmagunkra jól.

Kerüljük a veszélyeket,
Mik lelkünket megejtetik:
S a kényúr álnok ellenség
Lábát seholyse vesse meg.

Szünjön minden harag s bosszú,
Imádkozzunk Biránk előtt,
Hozzá kiáltsunk esdeklőn,
Egy szív s egy lélek mondjuk mind:

Sok bűneinkkel, Istenünk,
Mebántottuk Fölségedet,
Azért kegyes bocsánatod'
Onnét felülről öntsd ki ránk.

Habár halandók, jól tudod,
Azért mégis tiéd vagyunk;
Neved dicsőségét ne add,
Kérünk, másnak, ki ellened!

Amit tettünk: oldozd a bűnt,
Mit óhajtunk: növelj a jót,
Hogy megtaláljuk kedvedet
Itt lenn s a másvilágon is.

Fordította: *Eöri János.*

Az Újszövetség Mannája

(Folytatás és vége.)

Az izraeliták közül abban a régi időben, akik többet szedtek a mannából, nem volt nekik több belőle, mint amennyit az egyesek meg tudtak enni, sem pedig az, aki kevesebbet gyűjtött, nem bírt kevesebbel. Úgy-szintén most nem a színek mennyisége szerint mérjük e nagy Szentség, ez égi Manna gyümölcseit, hanem csak az előkészülés és áhitat mennyisége szerint. Minél előbb hittel, mélységesebb alázattal, forróbb vágygal

* Az Egyház nagybűjti zsoltosmájából.

és lángolóbb szeretettel vesszük magunkhoz az imádandó Eucharisziát, annál nagyobb, maradandóbb és üdvösebb hatást gyakorol ránk — lel-
künkre és testünkre — a legfölségesebb Oltáriszentség...

Az ószövetségi mannat az izraelitáknak reggelenként jó korán kellett összegyűjteniök, mert midőn már felmelegedett a nap, a manna elolvadt. A mannaszedés továbbá azért történt olyan korán, hogy az izraeliták értsék meg, hogy Isten áldásainak fogadására meg kell előzni a napot és hogy már napkeltekor kell imádni Őt. Ép úgy most az Újszövetségben az újszövetségi Mannát: az Eucharisziát nekünk a legnagyobb buzgósággal kell felkeresnünk és minden földi étel és földi gond előtt kell Eléje járulnunk, mert bizonyos értelemben némileg elolvad azok számára, akik késedelmesen és hanyagul közelednek az isteni Vendégséghez. A manna a hat hétköznapon esett le a magasságból, azonban szombat napján a megelőző nap gyűjtéséből éltek az izraeliták, hasonlóképen mi is az Eucharisziát csak ebben a földi életünkben kapjuk, az örök szombaton azonban oda fõn a mennyországban már nem lesz kiosztva, mindegyikünk az örök hazában egyesül a dicsőséges Krisztussal oly módon, amily módon földi vándorlásunkban Hozzá tartoztunk.

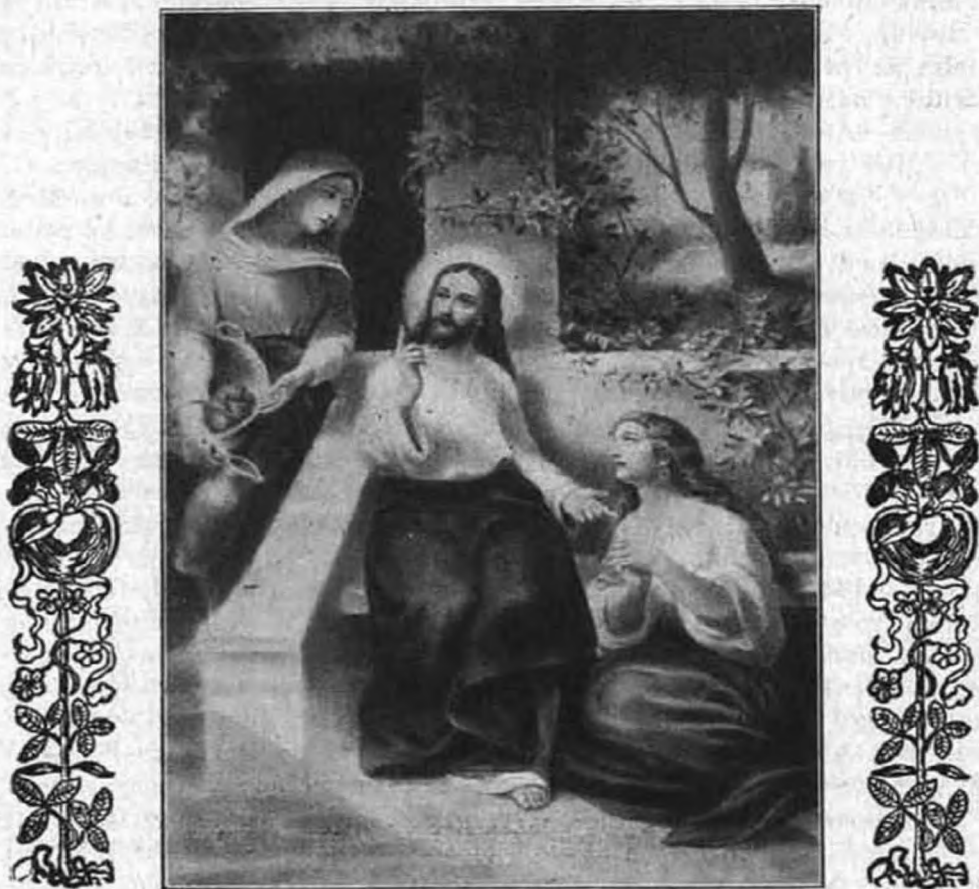
Nincs kétség benne, a párhuzam áll az Ószövetség mannája és az Újszövetség Mannája között, amely utóbbi azonban messze, de messze fölülmulja az előbbit. Miként tehát a manna az Izrael népének volt az útleledele, amíg az ígélet földjébe, Kánaánba be nem jutott, úgy az Eucharisztia, az új Manna nekünk, földi zarándokoknak most az Újszövetségben az a fölséges és drágalátos útleledele mindaddig, amíg az örök boldog hajlékokba be nem jutunk. Ahogyan az izraelitákat a manna ott a pusztaságban táplálta, úgy hogy a sivatag nehézségeit legyőzve el nem lankadtak, úgy minket is az Eucharisztia, az Újszövetség Mannája táplál földi életünk sivatagán olyannyira, hogy e földi zarándoklás terheit elviselve el nem lankadunk a hosszú életúton, míg haza nem érünk a mennyországba. Hazamegyünk a mennyországba az Eucharisztia erejével és segítségével...

Ha kellőleg előkészülve mindennap esszük e csodálatos szent Mannát, úgy mindennap nyerünk új erőt, új bátorságot, új vigasztalást, új kedvet és nekilendülést, új békét és boldogságot, új bölcseséget, új szívtisztaságot s szívjóságot, új akaraterőt és kitartást a különféle lelki és anyagi harcaink sikeres folytatásához és majdan győzelmes befejezéséhez, amikor majd halálos ágyunkon sóvárogva várjuk és alázatosan bizakodó szeretettel magunkhoz vesszük a kenyér színében elrejtett Isten-Emberré, szívünk-lelkünk isteni Királyát, édes Jézusunkat. Haldoklásunk szent és félelmetes pillanataiban ez égi Mannával, az Eucharisziával, mint utolsó útravalóval felszerelve szent bizalommal és Jézus szent nevét gyakran hangoztatva

kis huncutságot teszek és megakadályozom, hogy eljöjjenek a ruháért és akkor hipp-hopp, Margit a csodaszép fehér ruhában mesebeli hamupipóke lesz, akit királyfi választ feleségül. Akarod?

A kerék nagyot zökkenve áll meg; neki is el kell hallgatnia, de nem

«Mária a legjobb részt választotta.» (Lelkigyakorlatom !)

elégedetlen, mert nem végzett fölösleges munkát. Két keserű ráncot máris odavarázsolt az ajka mellé, a homlok is borús és a szívben hegyes kis szálka furódott, ami ha most még nem is fáj, de mégis nyugtalanítóan kellemetlen.

Ó, be szép — lelkesedik a hátérből Margit, amint a kész ruhát meglátja — s bár ez a lelkesedés eleinte csak édesanyja művészi munkájának szól, lassan mégis vágyakozásba hajlik s egy könnyű sóhajjal végződik.

Könnyes, fájó szavak tolakodnak az anya ajkára, de még mielőtt elhagynák azt, csakugyan megérkezik a tulajdonos s viszi a ruhát, a nyomában maradó nehéz gondolatokat hagyja csak itt.

Szerencsére a fiatal szív egészséges, meg aztán ott bent még fehér álmok bohóskodnak, színes képek dobognak s a sóhajjal tovaszállt a vágy is — hanem a másik szívben, bizony, sajogni kezd a törött szálka s mire az est ráborítja sötét palástját a szobára, már záporozva hullnak az áruuló könnyecseppek.

— Anyus, te sírsz? — figyel fel Margit ijedten — mi bajod?

Pár pillanatnyi bántó üres csönd után könnyes hang szipogja:

— Már nem, gyermekem, de előbb igen, sírnom kellett, a sötétség minden szomorúsága rámnehezedett s nekem úgy fáj a szívem. Eszembe jutott, hogy vége a farsangnak s annak örömeiből én nem tudtam neked semmit sem megszerezni. Hiába dolgozok, hiába görnyedek napestig, csak a mindennapi betevőt tudom megkeresni. Ó, hogy gyűlölöm a szegénységet, a nincstelenséget, ezt a vívódó, keserves küzdelmet. És miért? Egy falat kenyérért! Hát érdemes így élni? — Zokog fel keservesen.

Még folya ajkáról a panasz, de a leányka riadtan könyörög: — Anyus, édes jó anyus, ne folytasd, fáj minden szavad, minden könnyed, mert tudom, érzem, hogy mindezeket csak az irántam való szeretet váltja ki. Nos, anyuskám, hogy megvigasztaljalak, hát vallomást, igazi, hamisítatlan farsangi vallomást fogok most neked tenni. Az én szívem nemcsak hogy nem üres, hanem úgy csordultig van az élet szépségeivel és a gondviselő Isten jóságával, hogy abban farsang, bál, tánc, már el sem férne. Mert a Gondviselés a szegény udvari szobában is rátalált az ő gyermekére és elküldte hozzá azt, akit Ő választott ki számára. S mert szegény a kiválasztott is, egy okkal többem van, hogy szeressem a szegénységet. Ne fájjon a szíved és ne félts minket, anyám, bátraké a jövő. Mi nem féljük az élet harcát, hiszen minél nehezebb az, annál dicsőségesebb a győzelem.

Még sokáig beszélgetnek, tervezgetnek meghitt bizalommal, majd elcsendesül minden és jön az álom mosolygó tündére. Rózsaszínű fátyolt terít a hittel, bizalommal telt jövőre s békés, boldog a kép, mely szövődik alatta, de a kishitűségre szürke fátyolt vet. Hadd elevenedjék meg hát az óhajtvá óhajtott bál.

— Valóban úgy áll a fehér selyemruha Margiton, mintha neki készült volna s amerre megy, csodálkozó tekintetek követik vagy nem is annyira csodálkozó, mint inkább kíváncsi, fürkésző, kutató. Végig futnak földetlen karjain s a kígyó undorító puhaságával, nedvességével valósággal körülfonják, aztán tovább futnak mohón, de nem az arc rózsáiban gyönyörködnek, hanem a merész nyakkivágáson s a hernyók utálatos lomhaságával kúsznak tovább-tovább.

Úgy szeretne már az édesanya egy kendőt keríteni s Margitra borítani, de mire körülnéz, a tánc forrataga el is sodorta mellőle. Két fekete kar — mint a póklábak — tapad lilium alakjára s az anyai szívet mondhatatlan rémület járja át.

— Elmenni innen haza... most... rögtön — kergetik egymást a gondolatok, csakhogy már késő, mert Margit pezsgős pohárral, csillogó szemekkel nézi az öt körülfogó társaságot, ajkai közül cigarettafüst szivárog s a kérő, hívó anyai tekintetre gúnyosan ingatja fejét. Késő! Könyörgés, parancs, könny mind kárba vész; az örült táncnak se vége, se hossza. Egyszer csak elveszti szem elől; keresi, nincs sehol. Megdöbönt érzéssel, kétségbeesve futni kezd és most hosszú hajszá következik a termeken, a folyosókon, szűk, sötét utcákon át; majd halvány mécsvilágot lát, ide is betér. Maga sem tudja, hol jár, hiszen alig dereng itt egy kis világosság és mégis milyen sokan vannak itt. A bálozó társaság nagy része, frakkos urak, féligöltözött piros ajkú nők, félkört képezve szilaj jókedvvel szórakoznak valamivel. Felágaskodva látja, hogy a közepen egy rácsos kis cellát állnak körül s a cella rabja egy szegény, tehetetlen fehér ruhás fogoly. Szíjas ostort csattogtatnak hangos hahotázás között a hátán, sokáig, szögeset; minden ütés éleset csattanva csapódik és az ostor minden ága nyomán vérpiros csíkok támadnak a fehér ruhán. Másik is megpróbálja, harmadik is és mind a többi is; mindegyik iparkodik túltenni az előzőn. Túlekedve, dicsekedve jár az ostor kézről-kézre, míg a fehér palást bíborszínű nem lesz és rongyokban nem lóg le a sebes vállról. Azután újabb játék következik. Hosszú, éles tövises repülnek a lehajtott barnafürtös fő felé, egy-egy jól sikerült találatra hangos, sikongó öröm támad. Majd mikor ezt is megelégedik, újabb ötletként báli legyezők koppannak a tövises fájdalomra s azok csontokat repesztve furódnak még mélyebbre le, egészen az agyvelőig — nyomában vérpatak hömpölyög. — A borzalomtól iszonyodva futni készül innen is, de a megkínzott most fölemeli börtöne rácsához fejét s a vérbeborult szemek irgalmat könyörögve fordulnak feléje.

— Milyen jó lenne, ha letörölhetném és enyhíthetném a fájdalmát — gondolja — de abban a pillanatban Margit közeledik s tapsvihár között arcába köp a legmegalázottabbnak.

Velőtrázó sikoltással ébred a nehéz álomból, reszkető teste veritékben fürdik s a félelemtől szinte kiáltva hívja Margitot.

— Anyus — feleli amaz gyöngéden — ma, farsang utolsó napján engesztelő szentségimádás van, odakészülök, ha megengeded.

— Várj meg, én is megyek — feleli az anya a megtalált békeség boldogságával.

Mire hazajönnek a templomból, már ott várja őket a fehérselyem

báli ruha, de Istenem! milyen állapotban! Piszkos, gyűrött, szakadt is. Egy helyen meg a vörös borfoltok úgy világítanak róla, mint a szétfröccsent vércseppek.

Szomorúan nézik egy darabig, aztán az anya összecsomagolja s visszaküldi ezzel a néhány szóval: Asszonyom! végtelenül sajnálom, de ezen én már nem tudok segíteni. Ezt csak az igaz bánatnak tengernyi könnye moshatná tisztára.

Király Ödönne.

Van-e túlvilág?

III.

Sokrates: «Be kell azt látnunk, hogy a lélek halhatatlanságától függ az, vajjon neki éljünk s vele törődjünk-e. Mert, ha a halál egy végleges megsemmisülés, akkor a gonoszak jól járnak, kik a halálban nemcsak testüktől szabadulnak meg, hanem lelküktől s így saját gonoszságuktól».

Plato: «A lélek halhatatlan, mert halhatatlant gondol».

***

Szent Ágoston: «Ami nem örök, az semmi».

***

Goethe: «Az emberi lélek hatalmas elhatározásai olyanok, mint porcellántartóba ültetett tölgy. A növény fejlődése folytán okvetlen darabokra török a tartó. Ez történik akkor is, ha az emberi életet oly rövidre szabjuk, mely a bölcsőtől csupán a sírig tart. S mi történik a növekedő csirával, miután tartóját betöltötte és széjjelrepesztette!»

Rousseau: «Ha egyéb bizonyítékom nem volna a halhatatlanság mellett, mint az, hogy itt a földön a bűn győzedelmeskedik, az erény pedig elnyomatást szenved, ez is elég volna, hogy visszatartson minden kételytől».

Prudhomme: «A koporsó bezárja a szemet, hogy kinyissa egy jobb világban».

Gauss († 1855), minden idők egyik legnagyobb matematikusa barátjának, a világhírű magyar Bolyai Farkasnak ezt írta: «Most Isten veled, jó barátom! Legyen neked édes az az álom, melyet életnek nevezünk, előíze az igazi életnek, amely tulajdonképeni hazánkban vár reánk, hol a föltámadt szellemet nem nyűgözik le többé a lomha test láncai, a tér korlátai, a földi szenvedések ostorcsapásai...»

Mayer Róbert természettudós — aki Tyndall szerint a XIX-ik század legnagyobb lángelméje volt — édesanyja halálakor így nyilatkozott: «Az a szilárd, tudományos öntudaton alapuló meggyőződés,

melyet a léleknek személyes fönmaradásáról és az emberi sors felsőbb irányításáról tápláltam, volt vigasztalásom, mikor haldokló anyám hideg kezét az enyémben tartottam».

***

Amikor az áldozópap a szentmisén kívül áldoztat és az áldoztatás végeztével a ciboriumot (az áldoztatókelyhet) visszahelyezi a szentségházba, a következő gyönyörű imádságot mondja: «O sacrum convivium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis ejus, mens impletur gratia et futurae gloriae pignus datur». (Ó szent vendégség, amelyben Krisztust vesszük magunkhoz, szenvedése emlékezetét ünnepeljük meg benne, lelkünk eltelik kegyelemmel és *jövendő dicsőségünk zálogát* nyerjük általa!)

Valóban, ha *boldog* örökkévalóságunkat akarjuk biztosítani, akkor a legméltóságosabb Oltáriszentség szent vendégségén kell *minél gyakrabban* részt vennünk!
Dr. Hidasi József.

A választmány ülése. Február 14-én délután látogatott ülést tartott a választmány. *Dr. Mészáros János* prelátus-kanonok, érseki helytartó, országos főigazgató megnyitójában rámutatott arra az öröndetes tényre, hogy a liturgikus mozgalom anyaszentegyházunkban mindig szélesebb rétegeket jár át. A liturgikus mozgalom nem teljesen új valami, csak inkább korunk újra ráirányítja figyelmét arra a főséges szertar-

tásra, amellyel az anyaszentegyház a szentmisét körülveszi és a szent cselekményeket végzi. Amint más korszakban különösen a művészet felé fordult az érdeklődés, most az *anyaszentegyház főséges udvartartása* felé irányul a hívő, intelligens katolikus figyelme. Ebben a főséges udvartartásban nagy szerepe van a liturgikus öltözeteknek, mert ezek is arra való, hogy a szertartásokat fényessé és fenségessé tegyék.

Ilyen liturgikus öltönyök azok az egyházi ruhák is, amelyeket az Oltáregyesület a szegény templomok számára készít. *A legszegényebb templomok liturgiáját* ezek vannak hivatva, ha nem is fényessé, de legalább *méltóvá tenni*. Az egyszerű ruha is lehet művészi, mert a művésziesség nem követeli okvetlenül a cikornyát.

Megemlékezik ezután a Szent-séges Atyáról, XI. Pius pápáról, aki most ünnepelte koronázásának évfordulóját: öt év óta ül szent Péter trónján s igazán érezzük, hogy mindegyikünk Atyja ő és Jézus Krisztus személyének hű képviselője. Az Oltáregyesület templomában, az Örökimádásban január 6-án 7 órakor volt ünnepélyes szentmise a Szentatyáért, délután pedig a litánia keretében hálaadó Te Deum.

Az elmúlt ülés jegyzőkönyvének felolvastatása után ismertette a beszámolókat.

A Budapest II. ker., alsóvizivárosi Oltáregyesület beszámolójából megtudjuk, hogy új elnöknőt kapott *dr. Dobrzyniecki Árpádné* úrnő személyében, aki eddig a pénztáros szerepét töltötte be nagy lelkiismeretességgel. Aelnöknökké *Bozzay Ödönné* és *Bán Kornélné* úrnők, titkárnővé pedig *dr. Bozóky Kálmánné* úrnő lett. Szentségimádást minden hó első vasárnapján egész nap tartanak és ezen napon közös szentáldozása van az Oltáregyesületnek. A szép közös istentisztelet a most renoválás alatt levő templomban egyelőre szünetel, hogy húsvétkor

azután új buzgósággal s a szent-ségi Jézushoz minél méltóbb keretek között folytatódjék újra. Gyűléseik havonta a hó utolsó hétfőjén vannak. Nemcsak az összes templomi ruhákat javították ki a buzgó tagok, hanem egy teljesen új miseruhát is készítettek. Csináltattak két új ciboriumot is, melynek anyagát ingyen kapták. Ezen nagyobb kiadással járó munkákra — *teljesen szabályszerűen* — külön gyűjtöttek. A tagok számának szaporítása eddig helyszűke miatt nem volt lehetséges, a most folyó átalakítási munkálatok után azonban erre is van remény.

A Budapest-angyalföldi Szent László egyházközség Oltáregyesületének jelentéséből kiemelhetjük különösen az új tagok szerzésére irányuló törekvést, melynek szolgálatában álló kis röpiratka az angyalföldi Oltáregyesület külön specialitása. Minden hó II. vasárnapján közös szentáldozásra és délután közös szentségimádásra gyülekeznek. Az angyalföldi templomnak egy pár fekete dalmatikát készítettek, számos javításon kívül 2 új antipendiumot, 1 szószékterítőt, 2 porvédőt, 1 áldozatópadterítőt, 1 csengőhuzót, 2 pulpitusterítőt, 1 conopeumot, 16 drb virágvázát és egy kézfestésű hirdetőtáblát ajándékoztak egyes buzgó oltáregyleti tagok, hálás köszönet nekik érte ezúton is.

E beszámolókat a Központ jóleső örömmel, meglegegedéssel és hálás köszönettel vette tudomásul.

Ugyancsak örömmel olvastuk az

Abaujkéri Oltáregyesület megalakulásáról szóló jelentést. Az advent tavaszi hajtása volt az ottani Oltáregyesület, amely a jan. 2-iki Jézus Szent Neve ünnepén tartott szent-ségimádásban már ki is virágzott. 44 új tag szívének egész napon át tartó imáadásával illatozván a Nagy Szentség előtt. Február első vasárnapjára a tagok száma már megkétszereződött. Ekkor már a Varga-Walser Örökimádás imakönyvet (Központunkban, Bpest, IX., Üllői-út 77. is kapható) használták az imáadásnál. Az abaujkéri plébános úr eszméje, hogy az egyházmegyei hatóságok révén keressük meg a plébános urakat az Oltáregyesület megalakítása iránt, hogy ne legyenek siralmas állapotban levő oltárok és egyházi öltözetek, a multban már nem is egyszer megtörtént, de nem sok eredménnyel. Itt inkább arra kérnök az Oltáregyesületért lelkesedő szíveket, hogy ahol az Oltáregylet hiányzik, személyes agitációjukkal sziveskedjenek létrehozni. A Központra mindenkor hivatkozhatunk, mint olyan szervre, amely szívesen ad felvilágosítást és megküldi az Oltáregyletről szóló ismertető nyomtatványokat. Az abaujkéri Oltáregylet igazgatója főtiszt. *Vida János* plébános úr, elnöknője *Szalayné Stumpf Sarolta tanítónő*, al-elnöknő *Zahoránszki Ferencné*, lelkes terjesztőnői özv. Takács Lajosné, Hegedűsné Bacsó Mária. A beiratkozások folyamatban vannak.

Változás az Örökimádás papságában. A jelenlevő lelkész-szerkesztő

jelenti, hogy főtiszt. *Farda Ignác* hitoktató úr, aki fől szentelése óta állandóan mint kisegítő lelkész odaadó buzgósággal, türelemmel és hűséges szeretettel dolgozott az Örökimádásban, a Bokréta-utcai munkásnő-otthon kis kápolnájának lelkészi teendőit vállalván, távozik az Örökimádásból. A választmány elhatározza, hogy levélben fogja megköszönni neki sokévi fáradságos munkáját. Tudomásul veszi egyszersmind, hogy az Örökimádás új kisegítő lelkésze 1927 június végéig főtiszt. *dr. Hóka Imre* hittanár úr lesz, aki eddig is vezette a Virgo Reparatrix kongregációt. Főtiszt. *Farda Ignác hitoktató úr* szintén továbbra is megmarad a Szent Anna-kongregáció vezetőjének.

Engesztelő novenánk az uralkodó járvány ellenére is gazdag látogatottságnak örvendett. Ehelyütt is hálás köszönetet mondunk a novena illusztris szónokainak, *dr. Mészáros János* prelátnok-kanonok, érseki helytartó úrnak, *dr. Szabó Vendel* pápai kamarás, egyetemi tanár úrnak, *dr. Décsey Géza* prefektus úrnak, *dr. Tiefenthaler József* pápai kamarás, igazgató úrnak és *P. Bangha Béla* jezsuita atyának, nemkülönben az áldástadó dignitarius uraknak, akik között elsőnek láttuk *Orsenigo Cézár* érsek, pápai nuncius urat és sajnálattal nélkülöztük a Bíbornok Hercegprímás urat, aki gyengélkedése miatt nem jelenhetett meg az idén sem novenánkon. A még mindig gyengélkedő bíboros főpapot kedves olvasóink imába ajánljuk.

Lelkigyakorlatainkat az idén a munkásnők lelkigyakorlata nyitja meg március 2—6-ig. A keresztény anyák kongregációja március 7—12-ig, a Virgo Reparatrix II. kongregációé március 30-tól április 3-ig, a Szent Anna-kongregációé április 4—8-ig, művelt fiatal leányoké pedig ápr. 8—12-ig lesz a Központi Lelkigyakorlatos házban, Bpest, IX., Üllői-út 77.

Az esztergomi Oltáregyesület beszámolóját a mult számunkban csak leközlöttük, helyszüke miatt semmit sem tehetvén hozzá, most azonban nem mulaszthatjuk el, hogy külön nagyraecsülésünket, elismerésünket és testvéri szívből fakadt gratulációnkat ki ne fejezzük a harmonikus egységű Oltáregyesület vezetőségének és buzgó hölgytagjainak nagyszerű teljesítményeikért.

Beszámoló. A Budapesti Iparos Ifjak Mária Kongregációja Eucharisztikus szakosztálya immár harmadik évébe lép. «Adj számot sáfárkodásodról!» csendül meg lelkünkben, az év végére érve. Mi is visszapillantunk, vajjon mennyire feleltünk meg a főséges célnak?

Minden cselekedetünket egy cél vezérelte: a legméltóságosabb Oltáriszentség szeretetét és tiszteletét növelni önmagunkban és terjeszteni kongreganista testvéreink között; továbbá a lelki életet mélyíteni önmagunkban azért, hogy iparkodjunk az Úr Jézust minél gyakrabban szívünkbe fogadni és jó lelki olvasmány által a tökéletesség útján előrehaladni. Minden hó első csütörtö-

kén gyűlést tartottunk az összes kongreganista ifjak jelenlétében, melyen ft. P. Prézésünk vagy tagjaink közül mondtak eucharisztikus szellemű beszédeket, illetve szavalatokat. Havonként erénygyakorlatokat végeztünk.

Minden hó első vasárnapján résztvettünk a Jézus Szíve-templomban tartott szentségimádáson, továbbá farsang három napján tartott engesztelő szentségimádáson. A lelkiélet mélyítésére pedig jó lelki olvasmányokat és az Örökimádást olvastuk és terjesztettük.

Többször végeztünk közös szentáldozást egyes templomokban és tagjaink közül voltak a Vakok-intézetében felolvasást tartani. — Tagjaink létszáma 35.

Tizenheten végeztünk zárt lelki gyakorlatot és azóta minden első vasárnap találkozót tartunk az ott hallottak felújítására.

November 14-én tartottuk szakosztályunk védőszentjének, Kosztkai Szent Szaniszlónak ünnepét, mely alkalomra felkértük dr. Mátrai Gyula főtisztelendő urat, az Örökimádás szerkesztőjét ünnepi szónoknak, akinek szíves fáradságát ezúttal is hála-lásan köszönjük.

Pályázatot hirdettünk «Mit köszönhet az ifjú a gyakori szentáldozásnak?» címmel. Az első díjat Odry Mihály «A tisztaszemű ifjú», a másodikat pedig Sőregi Ferenc «Idegen ismerős» című pályaművei nyerték.

200.000 koronát adományoztunk a szegénysorsú munkanélküli ifjak

lelkigyakorlatára, 500.000 koronát az építendő lelkigyakorlatos házra, 150.000 koronát a Központi Katolikus Legényegyesület kápolnájára és 280.000 koronát az Oltáregyesület céljaira.

Nemcsak adományoztunk, hanem adományt kaptunk is. Nejedly Ferenc testvérünk, szakosztályunk alapítóelnöke 700.000 koronát adományozott a szakosztály nemes céljaira, továbbá nagy buzgósággal közreműködött szakosztályunk munkájában. Úgy adományáért, mint fáradhatatlan szorgalmáért ezúton hálás köszönetet mondunk.

Az év végére érve, hálát adunk mennyei Atyánknak, hogy bennünket szeretetében megtartott és kegyelmével elárasztott, de egyben kérjük Öt, vonzza magához hazánk ifjúságát, hogy megismervén a helyes útat, mely az örök életre vezet és az igazi boldogságot, mely csak abban a szívben van, amelyben Krisztus a király: örömtelt szívvel énekeljük a legszebb karácsonyi éneket, hogy: «Dicsőség a mennyországban Istennek és békeesség földön a jóakarátú embereknek».

Budapest, 1926 december 8.

B. I.

IRODALOM.

A karácsony az irodalomban is születések ideje. Évről-évre egész sereg újdonság jelenik meg ilyenkor. Az idén — helyszüke miatt — csak most recenzeálhatjuk a szerkesztőségünkbe beküldött újdonságokat.

1. *Esto vir! Irta és kiadja a Pesti Főiskolai Szent Imre-Kollégium elöljárósága, Glattfelder Gyula dr. előszavával.* Az elmúlt évben a rádió keresztül jutott el először a könyv érdekes tartalma a magyar nyilvánossághoz. Most írásban is hozzáférhetővé akarják tenni, mert olyan súlyos megállapítások, irányítások, alapelvek vannak itt összefoglalva, amelyek fölött elmélkedni, amelyekben elmélyedni kell, ha azt akarjuk, hogy hasznát lássuk az életben. Már pedig, ha iródott valaha időszerű és határozottan irányt mutató könyv, ez az. Dr. Marcell Mihály a katolikus pedagógiának kétségtelenül a legnagyobb mestere s az összes cikkeken az ő lelkének ihlete érzik. Nagyszerűen osztotta ki a témákat a kollégium prefektusainak. Mielőtt az ember megnézné az aláírást, a címről már citalálja, hogy azt kivel íratta meg. Az ifjúság és a Szent Imre-Kollégiumnak fennkölt lelkű mecénásának és alapítójának, dr. Glattfelder Gyula csanádi püspöknek súlyos tartalmú előszava még inkább emeli e zseniális mű értéket. Minden pedagógusnak, művelt fiatalembernek a legmelegebben ajánljuk. Megrendelhető a Pesti Szent Imre-Kollégiumban, Budapest, IX., Ráday-utca 43.

2. «Szenteltessék meg a te neved» címen *br. Gudenus Hugó* ny. huszárkapitány ügyes kis röpiratot adott ki a káromkodás ocsmány szokása ellen. Most, amikor a belügyminiszter dicsérendő rendelete is elősegíti a káromkodás leküzdését, különös aktualitása van a kis füzetnek. Kapható a Kordánál, Budapest, VIII., Mikszáth Kálmán-tér 3.

A **Szent István-Társulat** karácsonyi kiadványaiból az idén, nem tudni, tévedésből-e több olyan könyvet küldtek szerkesztőségünkbe, amelyek inkább a belletrisztikát érdeklik, mégis szívesen helyt adunk az ismertetésnek, mert a *katholikus léleknek az is fontos, hogy mivel szórakozzék*. Több regényfordítást ismertetünk, amelyek mindegyike kifogástalan katolikus szempontból s épen azért megérdemli, hogy katolikus testvéreink ezek közül válasszák szórakoztató olvasmányukat.

3. Mielőtt a regények ismertetésére térnénk át, megemlítjük a **dr. Szűnyogh Ferenc O. S. B.** szerkesztésében megjelenő «**Liturgikus élet**»-et. Az anyaszentegyház szertartáskönyvéből készültek e kivonatok és kellemes kiállítású füzetek, amelyek a latin szöveggel párhuzamosan a magyar fordítást is tartalmazzák ügyes magyarázatokkal kísérve. Eddig hármat ismerünk: A keresztség, A házasság és A temetés címűeket. Nagy szolgálatot tesznek a hívő léleknek.

4. **Dr. Hám Antal:** Ifjú Szentek Élete. Horn Antal rajzaival, második kiadásban jelent meg. Elsősorban mindkét nembeli középiskolai ifjúságnak való. Az új kiadás fölvette Liseuxi szent Teréz bájos alakját azok közé a példák közé, akiket a magyar ifjúság elé állít vonzó példaképül. Összesen 18 életrajz van a könyvben. Könnyebb és hasznosabb példával, mint elvont tanácsokkal nevelni. Ezen szempont adja meg dr. Hám könyvének a kiváló értékét. Ára 3-50 P.

5. **Vas Gereben:** Nagy idők, nagy emberek. Vas Gerebennek legkiválóbb regényét adta ki a Szent István-Társulat. Ennek a regénynek különös értéke a kitűnő magyar érzékművészetében van, amellyel Vas Gereben a XVIII. és XIX. század magyar életéről, családi, politikai, irodalmi és társadalmi vonatkozású színekben igazán gazdag képet nyújt. Ára kötve 5-60 P.

6. **D. Jovanovich Lea S. M. Nemcsak kenyérrel...** Szociális — vagy helyesebben — fennkölt katolikus léleknek terméke ez a regény, amely azt az örök érvényű elvet bizonyítja, hogy az ember többre született, mint amit a testi élet jelent. A lélek értékei nemcsak magát a lelket teszik boldoggá, hanem képesek másokat is kiemelni a veszedelemből és harmóniát teremteni a legziláltabb testvérlélekben is. Igen szép gondolat ügyesen diadalra vezetve. Ára félvászonkötésben 4-20 P.

A jövő számunkban folytatjuk.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.